Пише: НСПМ
среда, 27 март 2013 18:10

Поштовани посетиоци НСПМ, венац о Косову и Метохији настављамо песмама владике и владара Црне Горе Петра II Петровића Његоша и црногорског краља Николе I Петровића.

Петар II Петровић Његош

О КОСОВО, ГРДНО СУДИЛИШТЕ

Бог се драги на Србе разљути

за њихова смртна сагрешења.

Наши цари закон погазише,

почеше се крвнички гонити,

један другом вадит очи живе;

забацише владу и државу,

за правило лудост изабраше.

Невјерне им слуге постадоше

и царском се крвљу окупаше.

Великаши, проклете им душе,

на комате раздробише царство,

српске силе грдно сатријеше;

великаши, траг им се утро,

распре сјеме посијаше гко

те с њим племе српско отроваше;

великаши, грдне кукавице,

постадоше рода издајице.

О проклета косовска вечеро,

Куд та срећа да грдне главаре све потрова и траг им утрије;

Сам да Милош оста на сриједи

Са његова оба побратима.

О проклета земљо, пропала се!

Име ти је страшно и опако.

Или имам младога витеза,

уграбиш га у првој младости;

или имах чојка за човјество,

свакога ми узе прије рока;

или имах китнога вијенца

који круни чело невјестама,

пожњеш ми га у цв`јету младости.

У крв си се мени претворила!

Истина је, ово није друго

до домиле костих и мраморах

на којима младеж самовољна

показује трожество ужаса.

О Косово, грдно судилиште,

Насред тебе Содом запушио!

Весели се, праху Немањића,

Немањића и Гребељановића,

јер ће ваше круне засијати

како јарко сунце на истоку,

знамена се ваша развијати

кад велике ваше развалине,

потећи ће крваве ријеке,

од нечисте крви агарјанске,

опрат Србљу љагу са образа.

Отворте` се, витешке гробнице,

сама славо, само прибјежиште

ево зоре на ваше брегове

да на општу обасја светињу

и аманет наше народности.

Сад пропојте Високи Дечани

и лијепа лавро Студенице,

свети спомен из вечне читуле

за слободу падшим јунацима.

Здружите се, громи и потреси,

Земљи српској друго лице дајте,

Е, нечистом ногом окаљати.

(1847-1851)

Преузето из „Гласа Цркве“ 3/89

*

Петар II Петровић Његош

Пише: НСПМ
среда, 27 март 2013 18:10

ПОЗДРАВ ШТИТУ СРБОБРАНА

Не смије дуго ова мрачна ноћ

у нашим душама паклено царствоват;

поклану, који страшно кувају

у нашим грудима, букнути морају

и задушит онога који љагом

јуначко окаља име.

Родна земља наша, гдје почивају

кости славних наших прадједовах,

нек нам буде торжественом гробницом,

или пантеон возвишених душах.

Ко да сноси овај скотски порок?

херојске душе њег` се гнушају.

Србин с витешке висине паде

у талогу морском гадног ропства.

Благородна и јуначка крвца

што је друго него сјајна жертва,

да се жеже на олтару чести?

Ђе је љепше санак боравити

Но на лону своје миле мајке?

До у чести – благородна душа

друго нигди цароват не може.

Трсимо се грднога мртвила!

Један војник што јуначки падне

ради мајке своје домовине,

не сличи ли величином душе

Александру, Милошу, Сцеволи?

Језическе бесчовјечне орде

Племена се нашег натлачише:

сјекира је њима при корену,

догорјела зубља до нокатах.

Ај Србине, витешко кољено,

ко те тлачи, мајка ти жалосна!

рашта своје силе не познајеш,

рашта мишце удар не измјериш,

који може врага сатријети

и вериге гадне истрзати,

у којим те још сљепота веже! –

Преузето из „Гласа Цркве“ 1/87

*

Краљ Никола I Петровић:

ОНАМО `НАМО!

(НСПМ)